

Sygn. akt III CZ 50/16

POSTANOWIENIE

Dnia 30 listopada 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szulc (przewodniczący)

SSN Marian Kocon (sprawozdawca)

SSN Barbara Myszka

w sprawie ze skargi A. H.

o stwierdzenie niezgodności z prawem

wyroku Sądu Okręgowego w N.

z dnia 15 stycznia 2014 r., sygn. akt III Ca .../13,

z powództwa D. G.

przeciwko A. H.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 30 listopada 2016 r.,

zażalenia skarżącego

na postanowienie Sądu Okręgowego w N.

z dnia 30 czerwca 2016 r., sygn. akt III WSC .../16,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 23 czerwca 2016 r. Sąd Okręgowy w N. odrzucił skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku tego Sądu z dnia 15 stycznia 2016 r. wniesioną przez pozwanego, gdyż w ustawowym terminie skarżący nie uiścił należnej opłaty.

W zażaleniu na to postanowienie pozwany wniosł o jego uchylenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Istota zarzutów zażalenia sprowadza się do twierdzenia, że w rubrum negatywnego postanowienia z dnia 25 lutego 2016 r. pominięto oznaczenie jego przedmiotu, skutkujące nieważnością tego postanowienia.

Niewątpliwie, pominięcie w postanowieniu z dnia 25 lutego 2016 r. oznaczenia przedmiotu rozpoznania nakazuje ocenić jako uchybienie, niemniej jednak nie istnieje związek pomiędzy tym uchybieniem a podnoszonym w zażaleniu pozbawieniem możliwości działania.

Dalej, Sąd Najwyższy może wprawdzie badać zasadność odmowy zwolnienia od kosztów sądowych przy rozpoznawaniu, jak w sprawie, zażalenia na postanowienie odrzucające skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia z powodu nieuiszczenia opłat, jednak może to uczynić tylko na wniosek skarżącego zawarty w zażaleniu (art. 393¹⁹ k.p.c. w zw. z art. 380 k.p.c.). Takiego wniosku pełnomocnik skarżącego nie zawarł w rozpoznawanym zażaleniu, gdyż nie wniosł o zweryfikowanie postanowienia z dnia 25 lutego 2016 r. Domagał się wyłącznie uchylenia zaskarżonego postanowienia z dnia 30 czerwca 2016 r. o odrzuceniu skargi, a sam zarzut naruszenia art. 102 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych i stwierdzenie o bezzasadności odmowy zwolnienia od kosztów nie mogą wywołać skutku określonego w art. 380 k.p.c.

Z tych przyczyn orzeczono, jak w postanowieniu.

jw

kc